

DRIEMAANDELIJKS CONTACTBLAD TUSSEN SCHOOL, GEZIN EN OUD-LEERLINGEN.
REDACTIE, LAY-OUT EN DRUKWERK: PERSONEEL EN SECRETARIAAT.
V.U. K. DERUYVER, Zandgroeflaan 2 1160 BRUSSEL – AFGIFTEKANTOOR: 1160 BRUSSEL 16

België-Belgique
P.B.
1160 Brussel 16
1/4288

de uitkijk

Jaargang 41, nr. 134 - Pasen 2010

Lutgardiscollege
Zandgroeflaan 2
1160 Oudergem
www.lutgardiscollege.be

Inhoudstafel

Inhoudstafel	1
Voorwoord	3
Klassiek met de zesde klasse	4
SID IN	4
Project “voeding” voor de tweedes	5
Verkeersles voor de 5des	11
De oud-leerlingenavond	13
Spaghettispecial – aflevering 25	14
Opendeurdag 2010	16
Het vak godsdienst in 4 vragen en antwoorden	18
Van rock 'n roll tot hedendaagse pop	19
Ik ga het nog missen ...	20
Recensie toneelstuk “ Geloof, liefde, hoop”	22
De grote wiskunde olympiade	23
Delvaux en de oudheid	25
Wel en wee	27

Voorwoord

Beste lezer

Een nieuwe lente, een nieuw geluid. Het geluid verspreidde zich over de radio en het klonk als volgt: Lutgardiscollege is de leukste school van Brussel! Het is ontzettend aangenaam om te horen dat zoveel leerlingen, ouders, oud-leerlingen en sympathisanten bij de populariteitstest van FM Brussel op onze school gestemd hebben. Dat we inhoudelijk goed bezig waren, had de inspectie bij de laatste doorlichting al laten weten. Met onze nieuwe wetenschapslokalen en veiligheidsaanpassingen was het besluit positief.

Ook de opendeurdag was dit jaar een waar schot in de roos. Er kwamen opmerkelijk veel mensen een kijkje nemen en er hing een heel positieve sfeer in de lucht. De leerkrachten en leerlingen die zich voor deze opendeurdag hadden ingezet, mogen fier zijn.

Hoe moet het nu verder? Er hebben zich dit jaar door het nieuwe inschrijvingsstelsel al vele nieuwe leerlingen aangemeld. Een aantal ouders kende de school eigenlijk niet en ze hebben gewacht tot de opendeurdag om hun kinderen alsnog in te schrijven. We tellen ondertussen al weer 3 klassen in het eerste jaar voor komend schooljaar. Ons profiel van kleine gezellige school met goede contacten tussen leerkrachten en leerlingen (zoals ook de inspectie noteerde) moeten we proberen in stand te houden. We willen niet aan de geest van die kleinschaligheid gaan knabbelen. Het probleem van overvolle scholen is trouwens iets dat op bestuurlijk niveau moet aangepakt worden.

Waar we ons nu nog meer op willen richten, is de verbetering van onze onderwijskwaliteit. Zo staan er weer een aantal uitdagingen voor de deur. Vooreerst pakt de overheid uit met nieuwe vakoverschrijdende eindtermen voor alle jaren, die praktischer en meer overkoepelend zouden moeten zijn. In het eerste jaar wordt biologie vervangen door natuurwetenschappen en technologische opvoeding wordt techniek. De derde graad zal dan weer tijd moeten zoeken om te werken rond onderzoekscompetenties. Van de leerlingen wordt verwacht dat zij begeleid een onderzoek kunnen uitwerken en daarover een eindpresentatie geven. Oude wijn in nieuwe zakken, want het lijkt verdacht veel op een eindwerk. Vooral de manier van begeleiden zal nu meer gestructureerd moeten verlopen.

Misschien brengt de paashaas op de valreep nog enkele andere verrassingen, maar daarover meer in de volgende Uitkijk.

Prettig paasverlof met de nodige lentedon

K. Deruyver, directeur

Klassiek met de zesde klasse

De lessen esthetica van het 6de jaar draaien rond het aanvoelen en begrijpen van muziektaal. Het is logisch dat de leerlingen hun culturele horizons verruimen en dat ze de confrontatie aangaan met verschillende muziekstijlen. Filmmuziek en moderne (pop-)muziek liggen binnen ieders handbereik, klassieke muziek al wat minder.

Toch verwacht ik van elke leerling van het 6de jaar dat hij of zij minstens één klassiek optreden meemaakt in de loop van dit schooljaar. Een klassiek symfonisch orkest bezig zien en vooral horen is immers een unieke belevenis: geen enkele CD of DVD kan de kwaliteit van geluid, dynamiek en klankkleur vatten van een live optreden. Misschien zeggen leerlingen achteraf: “nooit meer” of “misschien nog wel eens” of “hier keer ik zeker terug”. Dat is hun individuele appreciatie en keuze. Maar om iets te beoordelen moet je er ook eens van geproefd hebben.

Als school willen we de koudwatervrees helpen overwinnen door leerlingen een duwtje in de rug te geven. Iedereen kon zich inschrijven voor minstens één van de twee optredens in het Paleis voor Schone Kunsten: op donderdag 12/11/2009 speelde het Brussels Philharmonic o.a. de 9de symfonie van Van Beethoven en op vrijdag 26/02/2010 bracht het Nationaal Orkest van België o.a. het concerto voor viool, cello en piano van Van Beethoven. Iedereen ging mee naar één van beide concerten. Een nieuwe en unieke belevenis.

J. Vermeir, leerkracht esthetica

SID IN

Naar jaarlijkse gewoonte kregen onze zesdejaars net zoals hun collega's in andere scholen ook de kans om op 21 januari 2010 rechtstreeks contact te zoeken met alle mogelijke hogescholen en universiteiten op de SID IN in de Brabanthallen in Leuven. Velen kregen al wat meer zicht op studierichtingen en beroepsmogelijkheden. We wensen hen een succesvol hoger onderwijs en interessant werk toe.

J. Vermeir, leerlingbegeleider

Project "voeding" voor de tweedes

In de tweede week na de kerstvakantie stonden de lessen in het tweede jaar in het teken van het thema "voeding", met de nadruk op "gezonde" voeding. Dit thema is een van de vakoverschrijdende eindtermen of "VOET-en" in lerarenjargon.

De leerlingen kregen die week een gevarieerd menu voorgeschoteld van o.a. Nederlandse gedichtjes over gezonde voeding, een Engels recept van de beroemde

Jamie Oliver, een leerrijke les over obesitas, een vrolijk liedje over bananen, een energiebalans, enz. : te veel om op te noemen!

Omdat we vonden dat het niet bij mooie woorden mocht blijven, hebben we die week ook samen gekookt: alle tweedes hielpen mee om een heerlijke Italiaanse maaltijdsoep te koken en een kleurige vruchtensla te bereiden.

Alle leerlingen trokken op dinsdagmorgen met een snijplankje en aardappelmesje naar de schoolrefter, waar een indrukwekkende voorraad prei, wortelen, uien, tomatenpuree, gehakt en lekker fruit klaarlagen. De taken werden verdeeld en er werd gehakt en gesneden dat het een lieve lust was. De berg uien deed vele traantjes vloeien en er werden gehaktballetjes gerold van alle formaten. In de keuken werd intussen een reusachtige pot bouillon aan de kook gebracht waar alle gesneden groenten en de gehaktballetjes in vermengd werden. Al snel kon je de geur van een heerlijke tomatensoep opsnuiven. Omdat we een "didactische meerwaarde" aan de soep wilden geven, gooiden we er ook nog een doos lettertjes bij. Als uw zoon of dochter die avond bijzonder welbespraakt was, dan weet u nu waarom! Mevrouw Marchand schudde nog eens kwistig met het pepervat opdat het een pittig soepje zou worden.

's Middags genoten we met zijn allen van de lekkere soep en frisse vruchtensla.

En.... wat hebben we die dag geleerd???:

1. Groenten en fruit zijn heel lekker en gezond.
2. Samen koken is leuk.
3. Het samen opeten is nog leuker.

E. Marchand, leerkracht Latijn

Het Lutgardiscollege is het ! De leukste school

Er hing iets in de lucht, begin januari. We zagen het aan ons Duracell-konijn, de batterijen waren opgeladen. Druk gesticulerend huppelde hij (ik denk dat het een hij is) door het leraarslokaal. En neen, het was niet de lente, die was nog lang niet in aantocht. Maar wat dan? Wat stond er te gebeuren? Wat was er zo belangrijk?

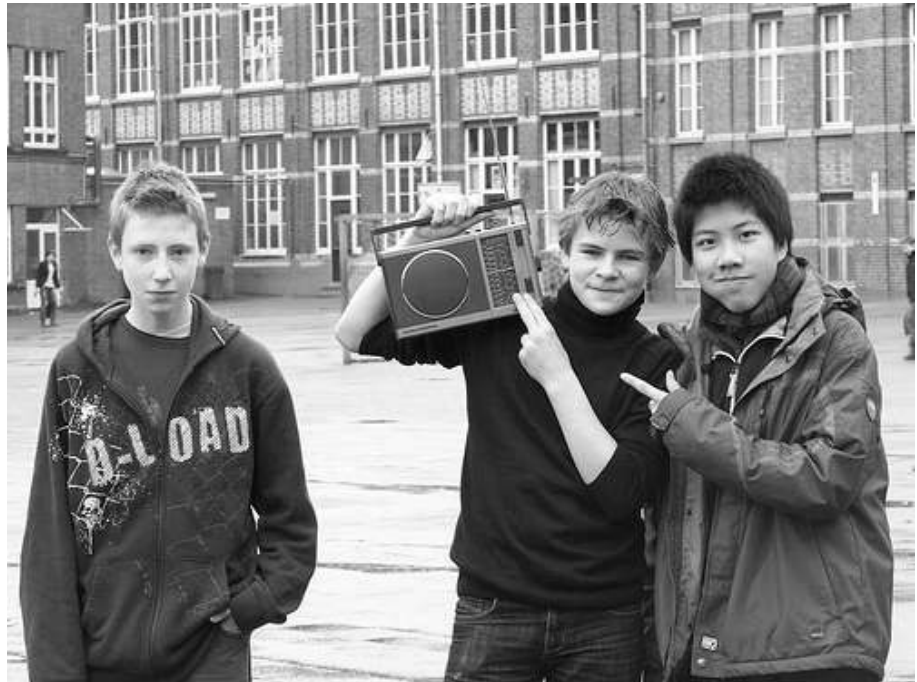
Mijnheer Luyckx bracht het nieuws. “Komaan jongens, FM Brussel schrijft een wedstrijd uit voor de leukste school van Brussel!”. Ja en dan, ... Wat doen we daarmee? Wat moet je daarvoor doen? Het leek wel de ver van mijn bed show, afgaande op het enthousiasme.

“Hey, denk aan de gratis publiciteit, we komen op de radio, naambekendheid. Wij moeten meedoen.” Ha, daar gingen de belletjes aan het rinkelen. Gratis publiciteit kwam goed uit in de tijd van crisis die we doormaken. We hadden net de prijzen bekeken voor de aankondigingen van de opendeurdag in de plaatselijke bladen, dat kon wel tellen.

Er kwam respons. De vragen werden afgevuurd. Blijkbaar wist er maar één persoon (heeft die een speciale antenne of zo?) iets over die wedstrijd. Er waren de voorbijgaande jaren ook al wedstrijden geweest voor o.a. het leukste fritkot maar dit was de eerste keer dat het over de leukste school ging. En het ging zich niet zo snel herhalen. We zouden voor jaren de leukste school kunnen zijn. Ja, ja, hoe langer we er over spraken, hoe meer we het zagen zitten en binnen de kortste keren zat er een hele nest Duracell-konijnen in het leraarslokaal.

Hoe ging dat praktisch in zijn werk gaan? Mijnheer Luyckx zorgde voor de inschrijving. Al gauw kregen we het bericht dat 19 scholen van Brussel zich hadden ingeschreven. En er waren kleppers bij. Oei, oei, daar gaan we. Ons klein schooltje leek de David onder de Goliathen (kan het zijn dat die met

meer waren?). Om er maar enkele te noemen: het Maria Boodschaplyceum (mijn oude school, ik weet waar die toe in staat zijn), het atheneum in Koekelberg, ... Ja, dat ziet er niet goed uit he? Bekijk het positief, alweer Mijnheer Luyckx, zelfs als we niet winnen, worden we de hele dag

vernoemd op de radio, dat is al gewonnen. Ok, we gaan het daarvoor doen dan.

We kregen meer zicht op de procedures. Er moest gemaïld worden, en geen

klein beetje. Hoe meer mails er binnen kwamen voor onze school, hoe meer stemmen we achter onze naam schreven. De eerste ronde zorgde voor een definitieve afscheiding: vijf scholen gingen door naar de volgende ronde. Nu weten we wat ons te doen staat: roep je netwerk op. Eindelijk vruchten plukken van de met zorg opgebouwde netwerken. Facebook, here we come! Overtuig iedereen dat wij het waard zijn. Tot mijn grote verbazing kreeg ik alleen maar positieve reacties, iedereen wou ons meehelpen aan de overwinning. Er waren zelfs mensen die de keuze hadden om voor een "grote" school te stemmen, maar die hun sympathie naar ons

overhevelden. Zo stilaan groeide het idee: wat als ... De eerste ronde liep ten einde. Nu was het afwachten.

Ik herinner mij nog heel precies het moment dat ik telefoon kreeg om mij te laten weten dat we bij de laatste vijf waren. Het was de avond voor de spaghetti. Het "saus maken" liep op zijn einde, we hadden bijna gedaan met roeren. "We zijn bij de vijf genomineerden!".

Wat doe je op zo'n moment? Wat zeg je dan? Sprakeloos? Huppelen als het konijn? Lachen? Gewoon heel blij zijn en denken: ja, het is ons gelukt. Het kon niet meer stuk. Fase 1 succesvol afgerond. Maar nu ... Er kwam een tweede ronde. Onmiddellijk beginnen. Diezelfde avond extra publiciteitsmateriaal maken, doormailen, om 's anderendaags op de tafels te leggen, zodat alle gasten op de spaghtetti-avond opnieuw aangespoord werden om te stemmen.

De wedstrijd kreeg een gezicht. Lotte, later ook vliegende reporter genoemd, deed haar intrede. Mevrouw Deruyver mocht een soort van promotieverhaal inspreken en deed dat super goed. Gemiste kans bij de radio? De troeven van

het Lutgardiscollege werden opgesomd, de nadruk werd toch wel gelegd op de huiselijke sfeer, de kleinschaligheid. Ook de leerlingen deden hun duit in het zakje. Ze vertelden over de leukste plaatsen op school, wat ze zoal deden, welke leerkrachten grappig en leuk waren (ja, ja, we zagen wel wat hoge borsten erna), er waren er zelfs die met plezier bleven zitten op onze school. Zelfs onze strijdkreet werd vernoemd: “Lco, go, go, go!”. Lotte vertelde dat onze school wel heel veel stemmen had, dat de wedstrijd echt leeft bij ons, in vergelijking met andere scholen. Kortom, een hart onder de riem. Ik las de commentaren van leerlingen, oud-leerlingen, mama’s en papa’s, ... Allemaal positief! Wie had dat verwacht?

Na de krokusvakantie was het gedaan met stemmen. Als we winnen, een hele dag live-uitzending van op de speelplaats. Ja, als we winnen, maar onze concurrenten waren niet de kleinste: KA Koekelberg, KA Emmanuel Hiel, Maria Boodschaplyceum en Lucernacollege. Soms be kroop mij het gevoel: het is mooi geweest, we hebben er alles voor gedaan, de neuzen staan in dezelfde richting, maar toch blijft er in het achterhoofd het idee van ... stel dat we winnen, dat zou nog wat zijn. Wanneer gaan we het weten? Het wordt officieel op de radio bekendgemaakt woensdag, 24 februari.

Ik moet eerlijk bekennen dat ik de dag ervoor toch al wat spanning voelde opkomen en de woensdagmorgen vond ik het raar dat iedereen blijkbaar die dag als een gewone schooldag beschouwde terwijl ik toch figuurlijk nagelbijtend aan het aftellen was.

De ochtendlijke rituelen voltrokken zich zoals op andere dagen tot Lotte, de vliegende reporter, binnenkwam. Haar zien betekende meer dan woorden. Wij zijn het!

Wat volgde er die dag? Vooral veel verbazing, de luidspreker die het niet deed (voor één keer dat je die nodig hebt), veel gejuich, en wat nu? Party time?!

Donderdagnamiddag kwam de grote FM Brussel bus eraan, de rijdende studio. De hele vrijdag werd er uitgezonden vanuit de bus. Er waren rechtstreekse commentaren. Broeder Roger die als één van de eerste werd geïnterviewd, Lore die vertelde over de vele jaren LCO, de samenkomst van de directeurs: Mevrouw Deruyver krijgt het certificaat, het feestcomité brengt taart voorde “busjesmensen” (vanaf nu is mijn gemarmerde chocoladecake wereldberoemd!) en vertelt over de feestelijke sfeer op de school, oud-leerlingen Annelies en Leni vertellen over Oudergem en wat je er kan doen. Interviews met de leerlingen: Stijn die meedoet met het kampioenschap beatboxen, over de film die toen te zien was voor Haïti, ... Onze beroemde oud-leerling Jaak Pijpen vertelt over het LCO en hoe hij daar zijn lief heeft gevonden met de hulp van oud-collega Guy Verwacht. En tussen de verzoeknummers en regendruppels en slechte ballonnen door, zie ik, het was geweldig!

Sommigen zeggen: ah dat is zo onnozel, allemaal stemmen, ik ben de beste. Eigenlijk een beetje, maar wij hebben toch zo veel mensen kunnen overtuigen om voor ons te stemmen. En om iemand te overtuigen moet je wel wat argumenten hebben. Niet dat er zoveel discussies aan vooraf gegaan zijn, maar wij zijn toch wel allemaal ambassadeurs van onze school. Wij weten nu, echt zeker, wij hebben geweldige ambassadeurs. Dus, LCO, go, go, go!

D. Buys, leerkracht wiskunde

Verkeersles voor de 5des

Beter voorkomen dan genezen. Op woensdag 27 januari kregen onze vijfdejaars in een blok van twee lesuren een verkeersles. Deze werd aangeboden door agenten van de federale politie en behandelde eerst de risico's van drugs- en alcoholgebruik in het algemeen, waarna de gevolgen ervan in het verkeer besproken werden. Met aanschouwelijke afbeeldingen werd duidelijk gemaakt welke impact alcohol op reactiesnelheid, waarneming, overmoed, etc. heeft. Ook enkele indringende reclamespots uit het buitenland hadden een grote sensibiliserende impact en maakten duidelijk hoe enkele dwaze momenten van overmoed en ondoordachte vrolijkheid levens kunnen vernietigen bij de slachtoffers, maar ook bij de dronken bestuurders.

Dawn

Early morning,
Still feeling the chill of last night.
As bird songs begin
First strings of light
Stretch upon a sleepy world.
Mists retreat,
Revealing an unwelcome shadow.
An unkindness of ravens at the roadside.
Human grief, ours alone to contemplate.
The sun shines regardless,
Reflecting colourful lights from black feathers.
Another uncompromising cycle starts.

Dageraad

Vroege ochtend,
de kilte van afgelopen nacht nog in het lijf
wanneer vogels beginnen zingen
het eerste licht
strekt zich uit over een slaperige wereld
mist trekt zich terug
en toont een ongenode schaduw
een onvriendelijkheid van raven naast de weg
menselijke pijn, aan ons alleen om te overpeinzen
de zon schijnt desondanks
en weerkaatst kleurrijk licht op zwarte veren
een nieuwe onverbiddelijke cyclus begint

Dimitri, leerling van 5A

De oud-leerlingenavond

Is het Jamie Oliver? Is het Piet Huysentruyt? Is het Nigella Lawson? Bijna. Het is onze wiskundelerares mevrouw Buys die van de oud-leerlingenavond op 13 mei een geslaagd etentje en samenzijn maakte. Het werd een Italiaanse kaas- en wijnavond.

Donderdagnamiddag 11 mei trokken mevr. Buys en haar trouwe Watson met het volgende vraagstuk naar een hypermarkt die niet tot een keten behoort waar 1600 mensen ontslagen worden:

Vincenzo krijgt 500 euro en 60 minuten om voor 50 mensen 8 verschillende Italiaanse kazen, 4 verschillende soorten Italiaanse vleeswaren, een goede Italiaanse wijn, 4 verschillende desserts en de nodige versnaperingen te kopen. Welke weg tussen de rayons is het efficiëntst om binnen het budget en de tijd te blijven?

“De gulden snede is hierbij elementary, mijn beste Watson”, orakelde mevr. Buys en ze had op dat moment nog geen Gorgonzola of andere sterke schimmelkaas geproefd. Aldus haastten we ons in rechte lijn van de Montepulciano d’Abruzzo naar de verse vleeswarenafdelingen om een bestelling voor te leggen van coppa, parmaham, prosciutto cotto en spianata. Vervolgens maakten we een hoek van 90 graden, gristen enkele pakjes grissini (Italiaanse broodstaafjes) mee, draaiden octagonaal rond de verse kaasafdeling en begonnen onze winkelkar tot in het oneindige vol te stapelen met asiago, montasio, fontina, pecorino, taleggio, gorgonzola, provolone en grana. De ogen van mevr. Buys rolden en ze smakte zoals alleen Nigella Lawson dat kan bij het zien van zoveel lekkers.

Bij de desserts leverde een kleine kansberekening op dat de tiramisu, de tartuffo en de panna cotta het meeste succes zouden hebben.

Niets vergeten? Opnieuw haalden we een algoritme boven om de snelste kassa uit te zoeken en ook daar bleek de

rekening te kloppen.

Zaterdagavond volgde nog eventjes een kleine commedia dell' arte om alles na de opendeurdag klaargezet te krijgen, maar uiteindelijk kregen onze oud-leerlingen en –collega's een aangename Italiaanse avond. De leukste school van Brussel verdient niets minder. Het gezelschap en de goede herinneringen maakten de avond compleet.

Tot volgend jaar voor een Finse avond (de moeilijkheidsgraad neemt toe).

M. Luyckx, Watson van dienst

Spaghettispecial – aflevering 25

Ook dit jaar was er begin februari de jaarlijkse Spaghetti-Special. Ondertussen voor de 25ste maal serveerden we ongeveer 350 borden spaghetti voor familie, sympathisanten en vrienden van de zesdejaars, voor talrijke oud-leerlingen die weten dat ze elkaar dan kunnen treffen en verschillende steunende (oud-)leerkrachten. Elke leerling(e) van het 6de gaf het beste van zichzelf en draaide twee shiften op een zeer efficiënte en soepele manier. Natuurlijk kan alles maar op wieltjes lopen dank zij de vrijwillige hulp van talloze leerkrachten die ik nogmaals wil bedanken voor hun bereidwillige

inzet. Ook nog even vermelden dat de 6dejaars 10% van de opbrengst afstaan aan een goed doel.

J. Vermeir, leerkracht godsdienst

Falling

I hear the wind
Howling
Mountains beneath me
Flying
Too high
The sky
Is falling down
The past comes closer
Suffocating me
Floating
Above the clouds
I hear the sea
Rolling
Can't see anymore
The past is now
Mistakes
Were made
Right now
I'm free
To go
Were I belong
Right here
It's me
Too fast
Falling D
O
W
N

Katrien, leerling van 5A

Opendeurdag 2010

Een lust voor het oog en het spijsverteringskanaal

Het Lutgardiscollege is de leukste school van Brussel. En dat was duidelijk te merken op de jaarlijkse opendeurdag.

Zin en onzin van de opendeurdag staan al eens ter discussie, zeker na de komst van het nieuwe, elektronische inschrijvingssysteem dat ouders in staat stelt al in januari de school van hun voorkeur virtueel aan te vinken. Maar terwijl de opendeurdag van afgelopen

jaar eerder onder de noemer 'onzin' gecatalogeerd kon worden, kon deze uitgave dat allerminst. Van 14 tot 18 uur was het een gezellig komen en gaan van geïnteresseerde ouders met kroost. Het viel ook op dat veel van die ouders op zoek waren naar een school voor het schooljaar 2011-2012 – ongetwijfeld een gevolg van het hierboven

vermelde inschrijvingsysteem.

De klaslokalen waren, naar goede jaarlijkse gewoonte, per vakgroep ingericht. De eerste klassen op de rondleiding waren de vernieuwde wetenschapslokalen. Terwijl Mr. Fleurbaey in het ene lokaal de werking van luiers aantoonde, liet Mevr. T'Sjoen

in het andere lokaal een blikje Coca-Cola en een blikje Coca-Cola Light in een met water gevulde bokaal vallen. Het blikje Cola zonk, de Light versie niet, waarmee bewezen werd dat niet enkel de reclamespot, maar ook het product zelf grotendeels uit gebakken lucht bestond. In een volgend lokaal (wiskunde) torende een vervaarlijk uitzierende sinaasappelpiramide uit boven de ietwat jongere bezoekers. Blijkbaar had Mr. Verhaegen deze piramide tot stand gebracht, zodat enige voorzichtigheid bij het benaderen ervan geboden was. De piramide bewees eens en voor altijd dat wiskunde geen saai, louter theoretisch vak is, maar een wetenschap die, zelfs in de keuken, handig van pas kan komen.

De keuken, maar dan in een Provençaalse versie, was ook terug te vinden in het vaklokaal Frans. Naast een paar mooie foto's van exquise Franse groenten, bood Mr. De Kock

achteloze voorbijgangers een glaasje rode wijn aan dat het lokaal meteen veel leuker deed lijken. Deze joi de vivre sloeg ook over op het nabijgelegen lokaal Nederlands-Engels-Duits, waar weliswaar niets te eten aangeboden werd, maar waar, naar het schijnt, wel enkele lekkere leraren te bespeuren waren.

Aan de overzijde dan bevonden zich zowel de lokalen economie en Latijn-geschiedenis (met bijpassende schikgodinnen en tragische toekomstvoorspellingen) als de inschrijvings- en informatielokalen. Als de rondleiding al niet eindigde in een van deze laatste klassen, dan toch in de eetzaal, waar alweer een hapje en drankje wachtten op de enthousiaste bezoeker. Net voor het verlaten van de school kon nog even een danspasje gewaagd worden op de stoere tonen van Mr. Luyckx' gitaar en de licht vibrerende engelenstemmen van Steffi Jo Briffoz en Soumia Alouajaji.

Aan de diverse reacties af te leiden had het LCO op zaterdag 13 maart een recept voor succes klaargestoomd. Smakelijk!

W. Dehairs, leerkracht Nederlands

Het vak godsdienst in 4 vragen en antwoorden

Sommigen vinden het een rariteit dat er “nog” godsdienst gegeven wordt op school. Voor anderen is het evident dat leerlingen over dit domein van het leven leren denken en voelen. Religie is onuitroeibaar: doorheen het hele leven blijven mensen zoeken naar waarde, zin in hun leven, naar verbondenheid met elkaar en met het transcendent. Ik heb het gevoel dat de huidige generatie leerlingen vragen dat er “weer” godsdienst geven wordt.

In 4 vragen en antwoorden wil ik kort uitleggen hoe wij het vak godsdienst invullen in het Lutgardiscollege.

1. Is godsdienst een gewoon vak?

Ja, godsdienst is een gewoon vak: er wordt les gegeven, uitgelegd, gestudeerd zoals voor een ander vak! Maar ook neen, godsdienst is een buitengewoon vak: wij raken een diepere, spirituele laag in ons mens-zijn en er is veel plaats voor gesprek en communicatie!

2. Waarover gaan de godsdienstlessen?

We vertrekken vanuit een belangrijk aspect van het leven zoals: “kiezen” - “omgaan met verschillen” - “ontmoeten” - “liefde” - “ecologie” We zoeken

hoe levensvisies dit domein beïnvloeden en maken kennis met de christelijke visie in dit verband.

3. Hoe wordt godsdienstles gegeven?

Er zijn verschillende methodes en werkwijzen. Zo geeft de leerkracht achtergrondinformatie. Iedereen kan deelnemen aan klas- en groeps gesprek. Elk leerling leert een persoonlijk standpunt innemen en verwoorden in klas- en groepsverband. Verder zijn er bezinningsmomentjes in de les en langere meditatie in de kapel bij belangrijke momenten (begin en einde van het schooljaar, Allerheiligen, Kerstmis, Pasen,...)

4. Is in het vak godsdienst slechts één levensvisie belangrijk?

Ook hier moeten we genuanceerd antwoorden. Neen, want wij informeren correct over verschillende levensvisies en wereldreligies. Ja, want de belangrijkste invalshoek is de christelijke kijk. Neen, want wij respecteren ieders persoonlijk standpunt. Ja, want wij getuigen als leerkrachten zelf van onze christelijke levensvisie en poging om ze in de praktijk te brengen.

J. Vermeir, leerkracht godsdienst

Van rock 'n roll tot hedendaagse pop

Jeugd en muziek

Zonder de blues of Beethoven, de gitaar en de synthesizer, flower power en de oliecrisis, zou de hedendaagse pop waarschijnlijk totaal anders klinken. Dat de muziek waar we vandaag op dansen gegroeid is uit de muziek waarop onze ouders zich uitleefden, wordt wel eens vergeten. Music Teachers Band schetste op dinsdag 19 januari op school op een meesterlijke wijze hoe muziek evolueerde van blues over rock 'n roll, flower power, disco, reggae, punk en new wave tot electronic dance, grunge en triphop.

Een boeiende voorstelling en zeker voor herhaling vatbaar.

L. Vandermosten, leerkracht M.O.

Ik ga het nog missen ...

Nog enkele maanden en het schooljaar is afgelopen. Eindelijk! Maar toch zit ik met gemengde gevoelens. Je denkt: 'Eindelijk ben ik verlost van die dagelijkse sleur.' Maar tegelijkertijd moet je ook afstand nemen van een bepaalde structuur waaraan je al jaren gewend bent. Elke ochtend dezelfde bus nemen met dezelfde mensen of misschien neem je wel de tram of de auto. Misschien kom je wel met de fiets naar school en ga je zonder dat je het beseft deze weg nog missen. Maar wat je nog harder gaat missen, zijn je vrienden.

Doorheen je schoolcarrière maak je enorm veel vrienden, je leert veel mensen kennen waarmee je het goed kan vinden. Bij anderen voel je misschien lichte irritaties opborrelen bij het vallen van hun naam. Maar in ieder geval, elk individu heeft voor een bepaalde sfeer gezorgd. Een onmisbare sfeer.

Gedurende de jaren in het Lutgardiscollege zijn er veel mensen bij gekomen, maar ook enkele mensen weggegaan. Stuk voor stuk maken zij deel uit van mijn schoolherinneringen. Elke reis, elke uitstap, elke dag, elk lesuur, ... bracht het zesdejaar dichterbij elkaar. Iedereen kent iedereen en dat is leuk. De sfeer in de klas is optimaal en de sfeer op de speelplaats is natuurlijk nog beter. Tijdens de pauze zijn we één grote, hechte groep.

Ik kan nu al niet meer wachten om op eindejaarsreis te gaan. Het zal de band nog sterker maken en de herinneringen kunnen alleen nog maar vermeerderd worden. Er zullen duizenden foto's genomen worden. En ook al vliegen de jaren voorbij en veranderen mensen tot wanneer ze haast onherkenbaar worden... Foto's zullen het beeld van die 'goede oude tijd' voor altijd vastleggen.

Mijn mooiste herinneringen doorheen mijn schooljaren zijn ongetwijfeld Parijs en de bezinningsdagen in Mechelen. Wij gingen in 2009, in het vijfde jaar, voor drie dagen naar Parijs. Dit was een unieke en onvergetelijke ervaring. We hadden veel vrijheid, snoeven genoeg cultuur op en genoten bovendien drie dagen lang van een stralende zon boven ons hoofd.

De bezinningsdagen in Mechelen vonden eerder dit schooljaar plaats. We mochten kiezen waar we naartoe gingen. Ik en nog wat anderen kozen ervoor op bezinning te gaan in Mechelen. We gingen er helpen op de kinderboerderij. 's Avonds kregen we de gelegenheid elkaar nog beter te leren kennen bij een hapje en een drankje. Het was onvergetelijk en ondanks de soms stille momenten in de refter van de kinderboerderij, bloeide iedereen open na de werkuren. We lachten of beter gezegd we schaterden het uit en we genoten van het gezellig samenzijn. Totnogtoe is dit mijn beste herinnering, maar ik ben er rotsvast van overtuigd dat Berlijn hier binnen enkele maanden verandering in zal brengen en misschien nog een betere herinnering zal worden.

Ik wil alle zesdejaars ook nog veel moed wensen om hun laatste jaar op een succesvolle wijze af te ronden. Nog even doorbijten en we kunnen allemaal een nieuwe stap in de toekomst zetten. In ieder van ons schuilen ontelbare talenten. Het is aan jullie om deze op een juiste manier te benutten. Ik hoop dan ook van harte, dat iedereen een studiekeuze vindt die aansluit bij zijn/haar interesses.

Wendy, leerling van 6B

Recensie toneelstuk "Geloof, liefde, hoop"

Op dinsdagmiddag 9 maart trokken we voor de vijfde en laatste keer in onze 'LCO- carrière' naar de Bozar in Brussel om te gaan kijken naar een toneelstuk. Dit keer was het een stuk geschreven door Ödön von Horvath, een dramaturg van Oostenrijks- Hongaarse afkomst. Toneelgroep Maastricht nam het spel voor zijn rekening. "Geloof, liefde, hoop" handelt over het feit dat het moeilijk is om, als kleine man, te ontsnappen aan de hardheid van onze samenleving. Het hoofdpersonage, Elisabeth, is een jonge vrouw en heeft het moeilijk om werk te vinden. Haar job als vertegenwoordigster kan ze niet meer uitvoeren omdat ze geen geld heeft om een leunderskaart te kopen. Aangezien ze geen job heeft, heeft ze dus ook geen geld. Elisabeth bevindt zich in een vicieuze cirkel waaraan ze probeert te ontsnappen door allerlei leugentjes te vertellen. Deze leugentjes, weliswaar om bestwil, zullen haar lange tijd blijven achtervolgen in alles wat ze doet.

Wanneer ik de zaal buiten stapte, had ik even de tijd nodig om helemaal te begrijpen waarover het stuk nu eigenlijk ging. Het was suggestief theater en het thema was mij niet helemaal duidelijk. Ook werden de vele verschillende rollen verdeeld onder maar enkele acteurs waardoor het soms een beetje ingewikkeld en verwarrend werd. Het feit dat er met een Hollands accent gesproken werd, vond ik niet echt storend, maar wat ik wel overdreven vond, was het gegeven dat bepaalde acteurs zich zomaar uitkleedden op de scène terwijl ik daar niet echt een serieuze aanleiding voor zag. Op een bepaald moment stond er zowaar een naakte man op het podium en dat vond ik er eerlijk gezegd wel over. Ik begreep niet welke meerwaarde dit aan het stuk kon geven. Ook verwarrend was het feit dat er gebruik werd gemaakt van één enkel decor, terwijl de scènes zich afspeelden op verschillende locaties. Om dit goed te kunnen vatten en altijd mee te zijn met het stuk had je een groot inlevingsvermogen nodig, iets wat bij mij blijkbaar ontbrak!

Nog een kleine opmerking die ik wil maken. Het toneelstuk speelde zich af in de jaren '30. Was het dan niet realistischer geweest om de acteurs ook zo te kleden? Nu droegen de vrouwen een mini-jurkje, en de mannen stonden meer zonder kleren dan met kleren op het podium. Volgens mij is dit wel iets waar de regisseur aan had moeten denken.

Mijn conclusie over dit toneelstuk is dus niet echt positief. Naar mijn mening zagen we de afgelopen jaren al betere stukken.

Liesbeth, leerling van 5B

De grote wiskunde olympiade

« Boer Teun heeft zijn hond Mirza afgericht. Als boer Teun vijf lege bakjes (in de volgorde a, b, c, d en e) naast elkaar zet, dan neemt Mirza telkens twee balletjes uit een mand en legt daarvan één bal in elk van de twee aanpalende bakjes. Nadat Mirza die kunstje een aantal keren heeft uitgevoerd, bevinden zich twee balletjes in a, drie balletjes in b, vier balletjes in c en vijf balletjes in d. Hoeveel balletjes bevinden zich in e?» VWO – 2010

A: 2 B: 3 C: 4 D: 5 E: 6

“Marc kocht twee jaar geleden een auto. Vorig jaar verkocht hij deze auto terug aan de garage aan een prijs die 45% lager lag dan de aankoopprijs. De garage verkoopt deze wagen nu verder aan een bedrag dat slechts 23% lager is dan wat Marc eerst betaalde. Hoeveel procent is dat bedrag hoger dan wat Marc voor zijn auto kreeg?” JWO - 2010

A: 22% B: 29% C: 40% D: 49% E: 51%

Zeg jij nu: dat vind ik leuk, zo'n puzzeltjes en problemen, dan ben jij echt wel een fan van de olympiade. Ieder jaar wordt er zo'n wedstrijd georganiseerd en al jaren doet onze school mee. For the fun? Niet helemaal. Je moet denken dat je, als je begint met de junior olympiade (JWO) voor leerlingen uit de tweede graad, dat je dan start met de voorbereiding van de eigenlijke olympiade (VWO) voor leerlingen uit de derde graad. De bedoeling is dat je al jong begint, met je in te werken in

Idiot!

een manier van denken en redeneren. Want gewoonlijk zit er een eenvoudig trucje achter om de oplossing te vinden, maar ... je moet er natuurlijk wel “opkomen”. Bovendien moet je ook 30 meerkeuzevragen kunnen

beantwoorden in een tijdsperiode van 3 uur. Tijd zat? Helemaal niet! Er komt geen rekenmachine aan te pas, alles gebeurt uit het "blote" hoofd. Er komt

nu ook een wedstrijd voor de eerste graad. Deze krijgt de naam Kangoeroe en werd dit jaar voor het eerst georganiseerd in onze school. Het stramien is voor de drie wedstrijden hetzelfde.

Per vraag zijn er 5 punten te verdienen, je kan dus maximaal 150 punten behalen.

Geen antwoord: 1 punt, fout antwoord: 0 punten. Dit jaar was het gemiddelde voor de junior

olympiade 62.77 (t.o.v. 70.01 vorig jaar) en het gemiddelde voor de olympiade was 65.29 (t.o.v. 75.55 vorig jaar). Daarom heeft men dit jaar beslist, vermits het blijkbaar moeilijker was dan vorig jaar, de cesuur te leggen op 88 voor de JVWO en op 91 voor de VWO. Er hebben zich dit jaar 17 leerlingen ingeschreven voor de VWO en er waren 8 leerlingen ingeschreven voor de JVWO, waarvan er uiteindelijk 4 zijn opgedaagd. Voor de JVWO waren er goede scores voor Gregory Buti met 77 en Yannick Tahon met 78. Bij de VWO was er het opmerkelijke resultaat voor Charles-Anthony Schiettecatte, die juist naast de selectie voor de tweede ronde greep, met een verbluffende score van 89. Een hele dikke proficiat!

Meer info op de site <http://www.vwo.be>

THE EASTER BUNNY GETS A RUDE AWAKENING.

D. Buys, leerkracht wiskunde

Delvaux en de oudheid

Op dinsdag 26 januari bezocht ik met de leerlingen van de vijfde en zesde Latijnse de tentoonstelling “Paul Delvaux en de klassieke oudheid.” Omdat wij in ons vak ook aandacht hebben voor de receptie van antieke thema’s in beeldende kunst en literatuur, waren we heel benieuwd naar wat de tentoonstelling te bieden had!

De Belgische kunstenaar Paul Delvaux, die bij u misschien meteen de associatie met treinen en stations oproept, had ook een bijzondere belangstelling voor de antieke cultuur. Deze dateerde uit zijn schooltijd en drukte een grote stempel op zijn persoonlijkheid. De oudheid was voor hem een onuitputtelijke bron van kennis en inspiratie. Met die interesse stond hij niet alleen: heel veel kunst uit het interbellum heeft de klassieke oudheid als inspiratiebron. De klassieke cultuur leek met zijn harmonie en structuur een houvast te bieden na de woelige oorlogsjaren. Toch gaf Delvaux een heel eigen accent aan de verwerking van antieke thema’s: zijn schilderijen zijn heel teatraal en vol antieke architecturale elementen: de vele ruïnes lijken te verwijzen naar de traumatiserende ervaring van de eerste wereldoorlog.

De leerlingen verkenden de tentoonstelling aan de hand van een vragenbundel en schreven een verslag over het bezoek. Ik geef u enkele indrukken mee.

“De tentoonstelling ging door in een kleine zaal. Aan de linkerkant konden we een kleine biografie lezen, aangevuld met informatie over zijn neoklassieke werk. Daarna konden we natuurlijk zijn schilderijen bewonderen, maar ook schetsen, voorstudies en tekeningen van zijn hand. Om zeker te zijn dat haar leerlingen aandachtig zouden zijn, had mevrouw Marchand ons een bundel met vragen over de tentoonstelling gegeven. Persoonlijk was ik niet gefascineerd en vanuit artistiek standpunt vond ik ze niet zo interessant (volgens mij is Chagall de enige boeiende surrealist).”

Guillaume, leerling 5B

“In zijn theatrale voorstellingen duiken allerlei mythische figuren op, zoals de Dryaden (bronnimfen), de god Mars, Sirenen en Centauren. De kunstwerken van Delvaux verraden ook een grote belangstelling voor de Griekse beeldhouwkunst en architectuur. Zo waren er veel Griekse tempels, amfiteaters en typisch antieke marktpleinen te zien. De schilderijen waren vaak opgebouwd met verrassende en schokkende combinaties die een surrealistische sfeer creëerden, zoals naakte vrouwen op een forum, verlichtingspalen in een antiek landschap... Een donkere sfeer overheerste in de meeste werken, maar dankzij de ongewone combinaties waren ze heel interessant om te bekijken.”

Ariana, leerling van 5B

Zelf vond ik het schilderij “Pygmalion” heel interessant. De mythe vertelt dat de beeldhouwer Pygmalion wanhopig verliefd werd op één van zijn beeldhouwwerken. Aphrodite, de godin van de liefde, had medelijden met hem en wekte het beeld tot leven. Ze kreeg de naam Galatea en werd Pygmalions vrouw.

Delvaux keert op zijn schilderij de rollen om: je ziet hoe Galatea een standbeeld met de gelaatstreken van Delvaux zelf omhelst. Het lijkt wel of de kunstenaar wordt omhelsd door zijn eigen schepping.

Na het bezoek aan de tentoonstelling gingen we nog een kijkje nemen in het Justitiepaleis, dat monumentaal boven de stad uittorent.

Pauline uit 5B schreef hierover het volgende: “Het justitiepaleis is een

monument uit 1866, ontworpen door de architect J. Poelaert en is gebouwd in een combinatie van verschillende stijlen en heeft veel kenmerken van de antieke architectuur. Het reusachtige gebouw was pas af in 1883, toen de architect zelf al overleden was. Het is gebouwd op de Galgenberg, waar vroeger de misdadigers werden opgehangen. Een groot deel van de Marollen moest gesloopt worden om plaats te maken voor het project van Poelaert. Vanuit de lager gelegen Marollen werden de misdadigers het justitiepaleis binnengeleid en moesten ze een trap op van meer dan 100 treden om de grote inkomhal te bereiken. In de inkomhal heb je zicht om de binnenkant van de reusachtige

koepel. De sfeer die in dit gebouw hangt, is heel ernstig!”

En tot slot....: “Het was een toffe uitstap en hopelijk krijgen de Latinisten nog meer kansen om buiten de schoolmuren iets bij te leren.” (Ariana)

E. Marchand, leerkracht Latijn

LIBERATED ENERGY

Weer een alarm, weer een metro, weer een schooldag...
Dagelijkse routine, dagelijkse morfine
Eindelijk breekt de zon door de wolken
Energie begint te stromen en trekt me mee
Plots waait de wind door mijn haar
De energie bouwt op in mijn lijf
Groeit, explodeert in een wolk van molecules
Die ik ben
Een met het universum
Geen zorgen meer, maar
Eindelijk vrij
Eindelijk vrij

Alex, leerling 5A

M a r c h

The sky is flooding my soul
A rainbow appears in a grey sky full of fears
It makes me want to be free
But your voice echoes
In my dreams, haunting me
And in my blood, so strong, a fever runs

Iris, leerling 5A

Wel en wee

Geboorte

Nico, 9 februrari 2010, zoon en eerste kindje van mevrouw Anneke Vanhout (wiskunde) en de heer Roel Buys.

Overlijden

Philippe Surkijn, vader van Veerle (6A) en oud-leerling Annelies, op 21 januari 2010.